

Minimální standard vědomostí pro program Předškolní pedagogika a mimoškolní pedagogika Vyššího odborného vzdělávání

2019

Obsah

1	Minimální standard vědomostí pro program Předškolní pedagogika a mimoškolní pedagogika vyššího odborného vzdělávání	3
2	Minimální standard vědomostí – okruhy:	4
3	Získané znalosti v rámci okruhu:	6
a)	Filosofie	6
b)	Etika	6
c)	Psychologie	6
d)	Pedagogika	7
e)	Speciální pedagogika	9
f)	Sociální pedagogika	9
g)	Pedagogika volného času	10
h)	Teorie vzdělávání	10
i)	Didaktiky/Metodiky	11
j)	Legislativa	12
k)	Vědy o dítěti	13

O dokumentu

Dokument vznikl jako součást projektu Inovace VOV pedagogicko-sociální oblast – CZ.02.3.68/0.0/0.0/16_041/0008052 v období 04/2018 až 09/2021.

Materiál je připraven tak, aby pokrýval skupiny oborů vzdělávání označené jako 75 – Pedagogika, učitelství a sociální péče a 74 – Tělesná kultura, tělovýchova a sport. V době projektu tyto skupiny oborů zahrnovaly 29 VOŠ (do souhrnu nejsou započítány ty VOŠ, které v době přípravy materiálu neotevřely v daném oboru výuku). Všechny tyto VOŠ byly pro potřeby projektu rozděleny do tří základních skupin podle jejich zaměření:

- Skupina **Předškolní a mimoškolní pedagogika a Wellness – Balneo (zkráceně „Pedagogika“)** – akreditované obory N75-31-N/03 Předškolní a mimoškolní pedagogika; N75-33-N/02 Tlumočnictví českého znakového jazyka; 74-41-N/01 Wellnes – Balneo;
- Skupina **Sociální práce** – akreditované obory N75-32-N/01 Sociální práce; N75-32-N/03 Sociální a humanitární práce; N75-32-N/04 Charitativní a sociální práce; N75-32-N/05 Sociálně právní činnost; N75-32-N/07 Pastorační a sociální práce; N75-32-N/08 Sociální a diakonická práce;
- Skupina **Sociální pedagogika** – akreditované obory N75-32-N/06 Sociální pedagogika; N75-32-N/02 Sociální pedagogika a teologie.

Všechny dokumenty projektu jsou k dispozici na portálu VOVCR.CZ nebo na webových stránkách partnerských škol.

Partnery projektu v pedagogicko-sociální oblasti byly VOŠ pedagogická Svatý Jan pod Skalou, VOŠ Caritas VOŠ sociální Olomouc, Jabok VOŠ sociálně pedagogická a teologická a ČVUT.

Hlavním řešitelem Inovace minimálního standardu v Pedagogice byl tým pracovníků SVK (Svatojánská kolej VOŠ pedagogická ve spolupráci s experty z dalších škol.

Minimální standard recenzovali dva recenzenti

- PhDr. Barbora Loudová Stralczyňská, Ph.D., Katedra preprimární a primární pedagogiky, Univerzita Karlova Pedagogická fakulta a
- Mgr. Olga Munduchová, SVOŠS o.p.s. Jihlava.

1 MINIMÁLNÍ STANDARD VĚDOMOSTÍ PRO PROGRAM PŘEDŠKOLNÍ PEDAGOGIKA A MIMOŠKOLNÍ PEDAGOGIKA VYŠŠÍHO ODBORNÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Vzhledem k terciárnímu charakteru VOV vychází tento standard z *nařízení vlády č. 275/2016 Sb., o oblastech vzdělávání ve vysokém školství*. Tento dokument vymezuje stručnou formou doporučené kurikulum všech oblastí terciárního vzdělávání.

Tento „Minimální standard vědomostí“ (dále jen MSV) pokrývá minimální rozsah vědomostí, které student musí získat během studia ve vzdělávacím programu Předškolní pedagogika a mimoškolní pedagogika na VOŠ a který je porovnatelný s minimálním standardem vědomostí bakalářského studijního programu Předškolní pedagogiky a mimoškolní pedagogiky. MSV je součástí kompetenčního modelu z pohledu nutných vědomostí, které student musí získat. Tvoří penzum vědomostí, jež jsou součástí kompetencí nezbytných pro výkon pedagoga v předškolním vzdělávání a v mimoškolních pedagogických aktivitách.

Nařízení vlády stanovuje rámcový profil absolventa pro učitelství s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné kompetence:

1. plánovat, realizovat a monitorovat výchovně-vzdělávací procesy s ohledem na individualitu svěřených dětí a na vzdělávací a sociální kontext,
2. zvolit vhodné metody hodnocení procesu výchovně-vzdělávacího procesu a výsledků učení, včetně sebehodnocení,
3. vytvářet příznivé psychosociální prostředí pro učení,
4. vhodným způsobem komunikovat a kooperovat se zákonnými zástupci dítěte.

Protože minimální standard je konkretizován na vzdělávací program Předškolní pedagogiky, je třeba ho rozšířit o kompetence potřebné v předškolních zařízeních. Jedná se o:

5. Reflektivní kompetenci
6. Kompetence výchovy a vzdělávání předškolních dětí
7. Manažerské kompetence.

Rozšíření požadavků na odborné znalosti, dovednosti, aplikace a další kompetence pro mimoškolní pedagogiku vychází z požadavků z výše uvedeného nařízení vlády a jde o:

8. základní znalosti metod poznávání a pedagogické i pedagogicko-psychologické diagnostiky osobnosti,
9. znalosti pojmů, teorií a metodických přístupů u předškolních dětí;
10. znalosti komunikačních strategií a přístupů, včetně edukačních a komunikačních postupů u dětí se speciálními vzdělávacími potřebami,

11. schopnost aplikovat základní diagnostické a komunikační strategie a přístupy, včetně edukačních, poradenských a komunikačních postupů u jedinců se speciálními vzdělávacími potřebami,

12. schopnost aplikovat speciálně pedagogické, diagnostické, terapeutické a kompenzační strategie a přístupy včetně edukačních, poradenských a komunikačních postupů u jedinců se smyslovými poruchami, poruchami vývoje řeči a komunikace od raného věku v celé věkové škále.

Základní tematické okruhy obecně určené nařízením vlády pro pedagogické obory:

1. znalosti v oblasti pedagogiky, speciální pedagogiky, evaluace, intervence a pedagogické psychologie,
2. znalosti v oblasti konkrétní oborové specializace,
3. znalosti oborové didaktiky a teorie učení a vyučování,
4. znalosti školské legislativy,
5. porozumění etickému rozměru práce s lidmi.

Rozšíření pro mimoškolní pedagogiku:

6. znalosti v oblasti speciální pedagogiky

Tyto obory jsou v dalším konkretizovány pro potřeby vzdělávacího programu Předškolní vzdělávání.

I. Získané dovednosti v jednotlivých předmětech¹: Orientace v předmětu, schopnost aplikovat poznané na konkrétní případ a kritický přístup k informacím. Každý předmět stanoví svá východiska a metodu vyvozování jednotlivých záměrů – tím je míněno zprostředkování jednotlivých učebních celků v konkrétním logickém sledu tak, aby se student učil, že každé téma předmětu a s ním související tvrzení, nejsou parciální izolovanou znalostí, ale že mají kontextovou návaznost, v rámci které se vyvozují jednotlivé závěry, ale i záměry dalšího zprostředkování učební látky pedagogem. Cílem takto zpracovaných předmětů *Minimálního standardu vědomostí VOŠ* je, aby se studenti vědomě učili, že má každé tvrzení specifický myšlenkový kontext i konkrétní argumentační oporu, která má být podrobována rozumové kritice, protože může vést k různým akcentům ve výchově člověka i k důrazům v praktické edukaci dětí předškolního věku.

2 MINIMÁLNÍM STANDARD VĚDOMOSTÍ – OKRUHY:

- a) Filosofie
- b) Etika
- c) Psychologie

¹ Předmět se nemusí kryt s modulem výuky. Je možné mít jeden modul, který pokrývá více předmětů a naopak jeden předmět může být rozčleněn mezi více modulů.

- d) Pedagogika
- e) Speciální pedagogika
- f) Sociální pedagogika
- g) Pedagogika volného času
- h) Teorie vzdělávání
- i) Didaktiky
- j) Praxe a legislativa
- k) Vědy o dítěti

3 ZÍSKANÉ ZNALOSTI V RÁMCI OKRUHU:

a) FILOSOFIE

Předmět: Filosofie

Cíl: uvedení do základních antropologických koncepcí tvořených v průběhu dějin evropského myšlení.

Metodologie:

Student je veden ke kritické reflexi svého pojetí sebe jako člověka a postupně rozebírá a odhaluje naučené koncepty pojetí člověka a světa dané evropským způsobem myšlení.

b) ETIKA

Předmět: Etika

Cíl: představit základní ne-utilitaristická evropského pojetí etiky.

Metodologie:

Student je veden k reflektování kritéria správného jednání.

c) PSYCHOLOGIE

c1) Předmět: Úvod do psychologie

Cíl: získat orientaci v základních tématech a pojmech obecné psychologie, *patopsychologie*, *psychologie osobnosti a sociální psychologie* jako vědních disciplín. Dále pak v orientaci na předškolní vzdělávání získat této orientaci odpovídající základní znalost psychologických disciplín, pojmů a procesů, které určují lidské chování a prožívání.

Metodologie:

Předmět nejprve vymezuje předmět psychologie jako obor včetně historického pojetí. Dále představuje jednotlivé základní psychologické disciplíny a představuje základní předmět, metody a cíle psychologického výzkumu. Současně vysvětluje strukturu a funkce základních procesů lidské psychiky. Vysvětluje kognitivní a emočně-motivační procesy, které určují lidské chování a prožívání. Jednotlivá témata jsou představena od jednoduchých po složité a dále pak, že jsou všechna témata představována prostřednictvím zvoleného studijního záměru.

Doporučení: Témata mohou být představována současně skrze interakční cvičení, kdy si studenti mohou představit okruhy sociální psychologie v kontextu minulých i současných zážitků a jejichž prostřednictvím je s menší či větší mírou sebereflexe zpracovávat a tyto poznatky následně uplatňovat v praxi.

c2) Předmět: Pedagogická psychologie

Cíl: získat orientaci v základních tématech a pojmech pedagogické psychologie. Seznámení se s psychologickými zákonitostmi výchovně-vzdělávacího procesu a jeho hlavních pojmů v kontextu pedagogické situace.

Metodologie:

Předmět je koncipován od základních vymezení zákonitostí výchovně-vzdělávacího procesu z psychologického hlediska, dále pak vysvětluje jednotlivé procesy: učení, osobnosti dítěte, pedagoga, motivace, sociální interakce ve třídě, škole a jiné. Jednotlivá témata jsou představována od obecných po konkrétní.

Metodologie předmětu vede studenta přes teoreticky i empiricky ověřená data k vlastním podnětům a strukturování vlastního názoru a náhledu na složité psychologické pojmy a procesy v kontextu pedagogické situace.

c3) Předmět: Vývojová psychologie

Cíl: získat orientaci v základních tématech a pojmech vývojové psychologie. Znalost vývojových období, jejich psychologická specifika a bližší charakteristiku pojetí jednotlivých vývojových fází. Tento předmět současně představuje hlavní vývojové teorie s důrazem na vývoj fyzický, psychický (zejména kognitivní), sociální, emocionální a morální.

Metodologie:

Předmět je koncipován od základních vymezení předmětu, charakteristiku a představení jednotlivých vývojových období a představení hlavních vývojových teorií.

d) PEDAGOGIKA

d1) Předmět: Obecná pedagogika

Cíl: uvedení do důležitých témat obecné pedagogiky. Vychází z kritického přístupu k definici předmětu, protože jsou zde různé možnosti pojetí pedagogiky jako vědy o výchově a vzdělávání člověka. Je to člověk, který vstupuje do situací výchovy a může být interpretován z pozice filozofické antropologie, psychologie nebo exaktních věd o člověku. Pozornost je dále věnována charakteru a struktuře pedagogické vědy, terminologii, vybraným teoretickým otázkám, interakcím výchovy a společnosti, cílům výchovy, kurikulárních dokumentům a pedagogovi jako činiteli edukačního procesu.

Metodologie:

Student je veden v úvodu k porozumění a ke kritické reflexi různých pojetí člověka, jeho rozvoje i místa ve společnosti. Právě pochopení antropologického přístupu (Kučerová, 1994) zasazuje základní témata obecné pedagogiky do širších souvislostí a ukazuje vliv tohoto přístupu na různé pedagogické teorie a paradigmaty. Nejen edukační proces, ale i definování člověka a porozumění jeho smyslu ve společnosti se profiluje do cílů vzdělávání, učiva i do metod práce učitele.

Metodologie předmětu směřuje od antropologického přístupu v obecné pedagogice, přes základní témata obecné pedagogiky až k pedagogovi jako činiteli edukačního procesu, který pracuje nejen s klasickými znalostmi, dovednostmi, návyky a postoji, ale právě i s různými pojetími člověka, byť si to sám nemusí plně uvědomovat. To se ukazuje v současnosti jako zásadní pro porozumění evropským hodnotám a evropskému myšlení.

Metodologie dále zohledňuje některá historická fakta a současné světové trendy, z kterých vychází většinové i alternativní české školství, jakož i velmi důležitá diskuze konstruktivistických (kritické myšlení, těžiště na samostatné a zodpovědné aktivitě dítěte během vzdělávání) a tradičních přístupů (transmise znalostí, či tzv. hotových poznatků) v procesu edukace.

d2) Předmět: Dějiny pedagogiky

Cíl: získat orientaci v hlavních teoriích, v praxích výchovy, vzdělávání a péče. Pozornost je věnována dějinnému vývoji pedagogických akcentů, idejí, typů škol i výchovy na základě jednotlivých myšlenkových celků, pedagogických směrů i osobností. Je též akcentována proměna antropologických i edukačních paradigmat i hlavní myšlenkové důrazy současných směrů.

Metodologie:

Student je v úvodu seznámen s hlavními antropologickými proudy, které ovlivňovaly výchovu a vzdělávání od Antiky až po současnost. Je veden k tomu, aby pochopil obsahovou návaznost těchto proudů i dalších podnětů, které ukazovaly na potřeby tehdejší společnosti nebo/i deficitní místa ve stávající praxi. Záměrem je, aby student pochopil hlavní důrazy tří základních časových období a dovedl obecně zhodnotit jejich přínos, dále aby na konkrétních příkladech významných myšlenkových proudů i osobností pochopil hlubší nuance daných tří období i jejich vzájemnou provázanost. Celý předmět má vést studenta k tomu, že časové období má převažující tendence, nicméně vždy různá antropologická východiska díky různým pedagogickým osobnostem a jejich důrazům. Doplněním tohoto předmětu o četbu primárních zdrojů (individuální nebo skupinovou) je sledováno to, že se student skrze studium literatury více přiblíží porozumění danému časovému období nebo myšlenkám konkrétní osobnosti.

d3) Předmět: Předškolní pedagogika

Cíl: získat orientaci v hlavních pojetích výchovy dítěte předškolního věku v rodině a ve vzdělávacích institucích v České republice v hlavních důzrech preprimárního vzdělávání z perspektivy cílů vzdělávání, vzdělávacího obsahu, dítěte a studenta/vychovatele.

Metodologie:

Předmět je koncipován od obecného vymezení předškolního vzdělávání k jednotlivým činitelům edukačního procesu. Nejdříve je definován obor a význam dětství, na to navazuje definice systému vzdělávání a jejich vztažnost s hlavními myšlenkovými paradigmaty, včetně nových edukačních výzev. Dále jsou představeny jednotlivé cíle vzdělávání a vzdělávací obsahy - studenti jsou vedeni k osvojení si dovedností v oblasti tvorby školního a třídního vzdělávacího programu, a to v návaznosti na Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Jsou představeny vybrané specifické charakteristiky dítěte a jejich implikace pro výchovně-vzdělávací proces, jakož i důležité charakteristiky vychovatele (učitel, rodič), který specificky působí v předškolním vzdělávání.

Metodologie vede studenta ke kritickému reflektování všeobecných definic a ke schopnosti propojit definice s konkretizací v českém prostředí. Student je veden k tomu, že jsou zde zásadní myšlenkové celky, které utváří obor a profilují se do učiva i do práce učitele. Dítě není „tabula rasa“, ale přichází konkrétně osobnostně vybaveno a je pro určité podněty učitele, vychovatele nebo vrstevníků vnímavé.

Metodologie zohledňuje historická fakta, současný většinový stav českého předškolního vzdělávání, alternativní a inovativní přístupy i základní aktéry edukačního procesu, včetně vzdělávacího obsahu.

e) SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKA

e1) Předmět: Speciální pedagogika

Cíl: Uvedení do základních pojmů speciální pedagogiky a práce s dětmi se SVP v kontextu inkluzivního vzdělávání.

Metodologie:

V předmětu se studenti seznámí se základní terminologií speciální pedagogiky, s jejím členěním, s historickým vývojem péče o osoby se speciálními vzdělávacími potřebami. Vzhledem k multidisciplinárnímu přesahu speciální pedagogiky bude zmíněna etiologie postižení, speciálně pedagogická prevence a speciálně pedagogická diagnostika. Dále budou studentům představeny speciálně pedagogické metody, zásady ve speciální pedagogice. Studenti se naučí orientovat v legislativním rámci inkluzivního vzdělávání a poradenském systému. Seznámí se s plánem pedagogické podpory, individuálním vzdělávacím plánem, dokáží je vypracovat a používat. Orientují se v RVP PV ve vztahu k práci s žáky se SPV. Součástí bude taktéž téma rodina a dítě se SPV, aby studenti dokázali pochopit nelehkou situaci rodiny a uměli s ní komunikovat, spolupracovat. Následně studenti budou aplikovat základní pojmy v praktickém použití v některé z oblastí: surdopedie, tyflopédie, logopedie, psychopedie, somatopedie, etopedie.

f) SOCIÁLNÍ PEDAGOGIKA

f1) Předmět: Sociální pedagogika

Cíl: Cílem předmětu je uvedení studentů do předních témat sociální pedagogiky, která reaguje na situaci, ve které se člověk a společnost momentálně nachází, a podporuje sociální inkluzi jednotlivce, skupiny a komunity ohrožené sociálním vyloučením.

Metodologie:

Předmět sociální pedagogiky je koncipován od vymezení základních pojmů, funkcí, úkolů, historických proměn, mezipředmětových vztahů, sociálních aspektů výchovy a rozvoje osobnosti.

g) PEDAGOGIKA VOLNÉHO ČASU

g1) Předmět: Pedagogika volného času

Cíl: Cílem předmětu je uvedení studentů do předních témat pedagogiky volného času, prostředků výchovy ve volném čase, subjektů podílejících se na výchově ve volném čase, komplexní ochrany dětí zahrnující i legislativní opatření, současných trendů.

Metodologie:

Předmět pedagogiky volného času je koncipován od vymezení základních pojmů, funkcí, cílů, podmínek, historických proměn volného času, výchovných systémů, prostředků výchovy, vzniku a významu organizované činnosti ve volném čase.

h) TEORIE VZDĚLÁVÁNÍ

h1) Předmět: Obecná didaktika

Cíl: vybavit studenta obecnými teoretickými poznatky nutnými k úspěšné realizaci výchovně – vzdělávacího procesu; rozvíjet didaktické myšlení studentů a schopnost chápat didaktiku z hlediska vývoje, změn a pedagogických inovací.

Metodologie:

Vymezení didaktiky jako vědní disciplíny, určení jejího předmětu. Vztah obecné didaktiky a oborových didaktik. Určení základních didaktických kategorií a vztahy mezi nimi; vývoj didaktiky a didaktická paradigmaty. Organizační formy vzdělávání a metody a formy práce.

h2) Předmět: Didaktika předškolní výchovy

Cíl: získat přehled o důležitých procesech vzdělávání, formách i o interakcích mezi učitelem, vychovatelem a předškolním dítětem.

Metodologie:

Předmět je koncipován od obecného vymezení předškolní didaktiky, přes rozlišení mezi klasickým, alternativním a inovativním didaktickým přístupem, přes organizační formy v MŠ, až po konkrétní pojetí interakce mezi dítětem a pedagogem, v rámci které dochází k edukaci. Dále jsou představeny didaktické metody, včetně alternativních a inovativních didaktických přístupů a možnosti využití standardních didaktických metod pro hodnocení edukačního procesu pedagogem.

Metodologie vede studenta od reflektování všeobecných definic, včetně zahraničních pedagogických proudů, ke konkretizaci v českém prostředí. Student je veden k tomu, že o úspěchu didaktické transformace rozhoduje více faktorů: organizační forma, pedagogická komunikace, výběr didaktických metod a pomůcek, analýza pedagogické práce, její plánování i pedagogické vyhodnocování metod používaných v edukačním procesu.

i) DIDAKTIKY/METODIKY

Jednotlivé možné didaktiky/metodiky: Didaktika/metodika environmentální výchovy, didaktika/metodika etiky; dále některé z didaktik/metodik tělesné výchovy, hudební výchovy, výtvarné výchovy, práce s materiálem, dramatické výchovy, čtenářské/matematické/informační/přírodovědné pregramotnosti.

i1) Předmět: Didaktika/Metodika environmentální výchovy

Cíl: vhled do základů ekologie, získání orientace v přístupech reagujících na problémy hledání soužití mezi lidskou společností a přírodou a získání přehledu v teoretických poznatcích, na kterých je vystavěn základ didaktiky environmentální výchovy předškolních dětí z perspektivy cílů, metod, činností a výstupů v návaznosti na RVP PV.

Metodologie:

Předmět vychází z poznatků základů ekologie, z problematiky ochrany přírodního prostředí a didaktiky environmentální výchovy. Předmět sleduje tři základní roviny promýšlení témat v tomto předmětu: 1. Témata a znalosti (výchova o životním prostředí), 2. Témata a dovednosti (výchova v životním prostředí) a 3. Témata a jejich kritické posouzení, včetně vedení k angažované participaci (výchova pro životní prostředí).

Metodologie zohledňuje historii, současné trendy a koncepci environmentální výchovy včetně platných školních dokumentů v této oblasti. Student je veden k praktickému tvořivému využití přírodovědné a environmentální tematiky jako inspirace pro práci s dětmi v konkrétních podmínkách školního vzdělávacího programu. Důraz je kladen na cíle, metody a činnosti přiměřené ontogenetickému vývoji cílové skupiny.

i2) Didaktika/Metodika hudebních činností

Cíl: důraz na rozvíjení studentů v hudební oblasti, metodice hudební výchovy pro předškolní vzdělávání, jako důležité složky předškolního vzdělávání

Metodologie: koncepce předmětu je zaměřena na rozvoj studentů v hudební oblasti v kontextu s RVP PV. Je zaměřena na jednotlivé části hudebnosti – zpěv, rytmus, poslech, instrumentální činnosti, hudebně pohybové aktivity. Zabývá se metodikou hudebních činností pro děti předškolního věku, projektováním a jejím prolínání s dalšími činnostmi ve vzdělávání dětí.

Součástí metodiky hudební výchovy by měla být hra na hudební nástroj, zpěv a hudební nauka.

i3) Didaktika/metodika pohybových činností

Cíl: rozvíjení studentů v oblastech pohybových dovedností, uplatnitelných v předškolním vzdělávání. Metodika práce s dětmi na rozvoji jejich motorických potřeb i specializací.

Metodologie: Předmět je koncipován z hlediska vývoje dětí ve vztahu k jeho základní potřebě – pohybu. Vymezuje zásady pro přípravu dětského organismu pro různé pohybové činnosti, omezení a rizika spojená s některými polohami a pohyby. Rozvíjí znalost studentů o metodice uplatňování zdatnosti dětského organismu – aerobní, svalové zdatnosti, svalové vytrvalosti, složení těla a jeho zdravém vývoji.

Věnuje se pohybovým činnostem pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami, organizaci a didaktice pohybových aktivit v předškolním vzdělávání ve spontánní i řízené formě, plánování a realizaci projektu.

i4) Didaktika/metodika výtvarných činností

Cíl: rozvíjení studentů v oblasti výtvarných činností a metodice pro předškolní vzdělávání

Metodologie: předmět je zaměřen na výtvarné oblasti v celé šíři použití různých technik, které ve svém důsledku vedou k tvořivému myšlení, rozvíjení fantazie, představivosti i prožitku. Součástí předmětu je vlastní tvorba a metodika. Studenti jsou vedeni k plánování integrace výtvarných činností do dalších oblastí předškolního vzdělávání v rámci didaktiky projektování

i5) Didaktika/metodika úvodu do dětské literatury a jazyka

Cíl: rozvíjení studentů v oblasti orientace v literatuře pro děti a mládež, plánování a realizace aktivit s dětmi v součinnosti s dětskou literaturou různých forem a žánrů

Metodologie: seznamování s problematikou předčtenářského období, s různými literárními žánry pro děti a mládež. Součástí předmětu je uplatňování prvků čtenářské pregramotnosti a jejich pronikání do dalších metodik při vytváření edukačních celků.

j) LEGISLATIVA

j1) Předmět: Legislativa, Bezpečnost a hygiena práce

Cíl: seznámení s právy dítěte, přehled o povinnostech rodiny a školy vzhledem k dítěti; orientace v pracovním právu a školském právu, v předpisech pro zajištění bezpečnosti dětí v MŠ.

Metodologie:

Předmět představí studentům práva dítěte, aplikace na právní předpisy pro fungování škol a školských zařízení. Studenti se seznámí se základními pojmy školské legislativy a nejdůležitějšími právními předpisy v oblasti školství a se základními koncepčními dokumenty, které ovlivňují vzdělávací proces. V rámci předmětu si studenti osvojí odborné znalosti týkající se principů právního řádu v ČR a právních předpisů z oblasti školství. Budou seznámeni s jejich vzájemným propojením. Dále získají dovednosti v konkrétní aplikaci zákonů spojených s praxí ve školství, zvláště v předškolním vzdělávání.

j2) Předmět: Management

Cíl: získání základní orientace v otázkách managementu.

Metodologie:

Předmět představí studentům základní pojmy a principy školského managementu. Studenti budou seznámeni se základními manažerskými funkcemi (plánování, organizování, personalistika, kontrola, vedení lidí). Bude vysvětlena podstata plánování, procesu a výstupů autoevaluace, včetně významu autoevaluace školy pro její trvalý rozvoj. Studenti budou seznámeni s ekonomikou a financováním škol. Dále získají dovednosti v konkrétním zpracování autoevaluační zprávy, v hodnocení kultury školy a ve zpracování SWOT analýzy.

k) VĚDY O DÍTĚTI

(první pomoc, výchova ke zdraví, biologie dítěte)

k1) Předmět: Biologie dítěte

Cíl: získat přehled o základech lidské dědičnosti, o ontogenetickém vývoji dítěte, prenatálním i postnatálním, o anatomii a fyziologii dítěte, o příčinách vzniku zdravotního postižení a odchylkách ve vývoji dítěte s postižením a z toho plynoucích potřebách individuálního přístupu k dětem. Pozornost je věnována orientaci v zásadách zdravotně preventivního jednání a v zásadách první pomoci s důrazem na dětský věk a praktické poskytování první pomoci.

Metodologie:

Předmět v sobě zahrnuje tři větší celky opírající se o přírodovědné i medicínské přístupy. Biologie dítěte vychází z anatomie a fyziologie dětského organismu v ontogenezi. Porozumění vzniku, fungování i vývoji dětského organismu je základem k definování toho, jak se zachovat při život ohrožujících situacích nebo běžných dětských nemocích. Tyto dva tematické celky směřují k samotnému jádru praktické edukace v MŠ, třetímu učebnímu celku, kterým je ochrana dětí a jejich praktická výchova ke zdraví v dimenzi tělesné, duševní a sociální.